

РЕШЕНИЕ

№ 2473

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **509** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от [фирма], против Решение от 27.10.2021г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 97-ми състав, постановено по нахд № 8053/2019г. в частта, с която се потвърждава Наказателно постановление № 34/28.03.2019г., издадено от председателя на Патентно ведомство.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС в обжалваната му част и да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – председателят на Патентно ведомство, чрез процесуалния си представител и с депозиран писмено отговор, оспорва касационната жалба и моли сода да се произнесе с решение, с което да остави в сила въззивното решение. Претендират се разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С Наказателно постановление № 34/28.03.2019г., издадено от председателя на Патентно ведомство, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв., на основание чл.81, ал.1 от Закона за марките и географските означения /отм./, за нарушение по чл.13, ал.2, т.2 ЗМГО /отм./ като предлага за продажба стоки, сходни на регистрираната за стоки и услуги от клас 25 на МКСУ марка рег.№[ЕИК] – фигуративна, със срок на закрила до 08.04.2019г., а на основание чл.81, ал.5 ЗМГО /отм./ стоките са отнети в полза на държавата за предаване за унищожение.

С обжалваното решение СРС е изменил наказателното постановление и е определил размера на санкцията в минималния ѝ размер като е потвърдил НП в останалата част. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал всички необходими гласни и писмени доказателства и е обосновал своите прави изводи. Първоинстанционният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, представени с наказателното постановление, приобщил ги е по реда на чл.283 от НПК и въз основа на тях е приел, че в хода на административнонаказателното не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а нарушението и неговият извършител са безспорно доказани.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се е позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Съгласно чл.13, ал.1 ЗМГО /отм./, действал към датата на извършване на проверката и откриване на нарушението, правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност знак, който: 1. е идентичен на марката за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана; 2. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността или сходството на стоките или услугите на марката и знака съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката; 3. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) е идентичен или сходен на марката за стоки или услуги, които не са идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило.

Според ал.2 на с.р. използване в търговската дейност по смисъла на ал.1 е: 1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; 2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; 3. вносът или износът на стоките с този знак; 4. използването на знака в търговски книжа и в

реклами. Аналогично е уредено съдържанието на изключителното право върху марка в чл.13 от действащия закон.

В конкретния случай е безспорно установено, че в търговския обект, стопанисван от санкционираното дружество, при извършената проверка са открити чорапи означени със знаци, сходни на регистрираната за стоки и услуги от клас 25 на МКСУ марка рег.№[ЕИК] – фигуративна, със срок на закрила до 08.04.2019г. Не е спорно, че санкционираното дружество е търговец, регистриран по националното законодателство и извършва търговска дейност със стоки от вида на процесните.

Както се посочи по-горе, разпоредбата на чл.13, ал.2, т.2 ЗМГО гласи, че използване на марката е налице, когато стоките с конкретния знак се предлагат за продажба, пускат се на пазара или се съхраняват с тази цел. Т.е. достатъчно е стоките да бъдат съхранявани с цел продажба, за да е налице използване на марката по см. на закона, с оглед което е без значение обстоятелството дали стоките са предлагани за директна продажба в процесния търговски обект – склад, стопанисван от санкционираното дружество. Не могат да бъдат споделени изводите на съда, че целта, за която се съхраняват стоките е недоказана и че това може да бъде всяка цел, вкл. за осигуряване на резервни части – извършването на такъв вид дейност не следва да бъде презумирано, а от друга страна противоречи на икономическата логика разглобяване на готови очила/рамки за осигуряване на резервни части. Количественият критерий, използван от съда за обосноваване на изводите му, не е елемент от фактическия състав на нарушението, от друга страна. Той бива използван в други производства по ЗМГО, но няма отношение към конкретния казус. Целта, за която са съхранявани стоките, а именно за продажба, се установява освен по логически път, и от обясненията на управителя на санкционираното дружество, дадени на проверяващите, а именно, че отдавна предлага за продажба процесните стоки. Нещо повече – не са представени и документи за придобиването на стоките.

Приложеният санкционен състав по чл.81, ал.1 ЗМГО /отм./ предвижда, че лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл.13 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 500 до 1500 лв., а едноличните търговци и юридически лица - с имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв. Касационната инстанция споделя изцяло мотивите на СРС, с което е намалил размера на наложеното наказание като е дал превес на смекчаващите вината обстоятелства, а именно липсата на други нарушения по този закон.

В случая фактите по делото установяват по несъмнен начин използването на процесните стоки по см. на чл.13 ЗМГО /отм./, а търговецът не е представил доказателства нито пред АНО, нито пред решаващия съд за това, че използването се осъществява със съгласието на притежателя на марката. Последица от извършването на нарушението по чл.81, ал.1 ЗМГО /отм./ е отнемане на стоките в полза на държавата и предаването им за унищожаване – чл.81, ал.5 ЗМГО /отм./.

Аналогично чл.127, ал.1 от действащия ЗМГО предвижда, че лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл.13, ал.1 и 2 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв., т.е. наказуемостта на деянието не е отпаднала като не е налице по-благоприятен закон.

Предвид горното, касационната инстанция приема, че не са налице

основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е валидно и допустимо, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото, на основание чл. 63 ал. 3 от ЗАНН вр. чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева

На основание чл. 221, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, V-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.10.2021г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 97-ми състав, постановено по нахд № 8053/2019г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Патентно ведомство сумата от 80 /осемдесет/ лева юрисконсултско възнаграждение

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: